

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr.
 Bérmentelen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.
 Írásokat nem adatnak vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyilvántartásban minden garmonsor díja 20 kr.

Z E M P L É N.

Társadalmi és szépirodalmi közlöny.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:
 hivatalos hirdéseknél:
 Minden egyes szó után 1 kr.
 Azonfelül bélyeg 30 kr.
 Kiemelt díszbetűk s körzettel ellátott hirdetésekért törmérték szerint, minden centiméter után 3 kr. számítottatik.
 Állandó hirdéseknél kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetések a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

136. csn.

T. Zemplénmegye alispánjától.

Elnöki körlevél.

A t. megye bizottságának tagjait tisztelettel felkérem, hogy a folyó évi november hó 13-án d. e. 10 órakor megkezdendő s a szükséghez képest a következő napon is folytatandó **rendkívüli közgyűlésre** megjelenni sziveskedjenek.

Tárgyai lesznek:

1. A bizottsági tagok névsorának megállapítása 1884. évre.
2. A nm. belügyi miniszterium k. intézvénye a tisztújítás tárgyában; — ennek folytán:
3. A tisztújító közgyűlés határidejének kitűzése és
4. A kijelölt bizottság megalakíttatása.
5. A közmunka-váltás-bér megállapítása 1884. évre.
6. A nm. belügyi miniszterium k. intézvénye a megye 1884. évi költségvetésének tárgyában.
7. Ugyan olyan a megyeházi építkezés tárgyában.
8. A nm. belügyi miniszterium k. intézvénye a megyei pénzkezelésről és számvitelről kiadott szabályzat tárgyában.
9. A nm. belügyi miniszterium k. intézvénye a homonnai kórház megnyitása tárgyában, — s a t. megye főorvosának erre vonatkozó jelentése.
10. Biharmegye levele a horvát zavargások tárgyában.
11. A t. közigazgatási bizottság előterjesztése az országos és községi közmunka felhasználtatásának tárgyában.
12. Alisp. jelentés a sztrókói járás régibb közmunka-váltási hátralékai tárgyában.

TÁRCSA.

Halottak napján.

— Irta Rácz István. —

Emlékezés nélkül mi volnál ó szív?
 Beszédés hurjától megfosztott hárfá.

Egy hosszú éven át minden nap az élők, a halottaknak, csak egy jutott és ez egy is szomorú, rideg. A természet eleven színeitől megzavarolva, a virágok elhervadva, lesárgulva érik el a napot s az enyészet, elmulás fájdalmát kelti fel bennünk minden a mit látunk, érzünk.

Néma fájdalom ragadja meg lelkünket s egy titkos hang fülünkbe sugja, hogy hiába a küzdés, kínos fáradalmak, lázas éjek gondja, bánat és kesergés, hisz a végső cél mégis az a csendes, nyugalmas hely lesz, a hol megszünik a szeretet és gyűlölet, — leomlanak a társadalom előítéletes sorompói, — elmarad a fény, dicsőség és gazdagság s egyforma lesz a tudós és bolond, az ur és koldus, a rokon és ellenség, mert a halott mind egyforma, akár márvány obeliszki örvi nevét, akár korhadó fakereszt.

És e kintz, gyötrő gondolatokban van valami vigasztaló, a mi kibékít szenvedéseinkkel, a világgal és önmagunkkal s megbocsátjuk érte mind azt a méltatlanságot, lealázást, sértést és megbántást, mit egy életen át ránk halmoztak, nem egyszer küzdelmünket, szeretetünket jutalmazva velők.

Az a szomorú hely, melyet az emberek temetőnek neveznek, a béke és egyenlőség hona, — az örökös nyugalom és üdvösség hazája, melyről a bölcsök és rajongók egyenlően ábrándoznak a

13. Tokaj nagy község kérvénye, amelylyel a csendlegényektől maradt lőfegyverek közül 4-et kiadatni kér.

14. Cselej, Szöllőske és Kesznyéten községek kérvénye, amelyben 1883. évi közmunkájokat a határukbeli utakra átengedtetni kérik.

15. Hosszuláz község kérvénye, 1883. évi közmunkájoknak a határukban levő Ronyva-hidra fordíttatása iránt.

16. Mihalyi község kérvénye, hogy az upori állomáshoz vezető uthoz való hozzájárulás alól felmentessék.

18. A s.-a.-ujhelyi bodnárók kérvénye a hordó-hitelesítési díj leszállíttatása iránt.

19. Szendi Györgyné s.-a.-ujhelyi lakos fellebbezése a Klastrom-utca kikövezési költsége ellen.

20. Több községek költségvetése és számadása.

21. Dr. Tóth Elek orvos-tudori oklevélenek kihirdetése.

22. Lelesz n. község kérvénye, az erdeje egy részének eladatását tárgyzó szerződés jóváhagyása iránt.

23. S.-a.-Ujhely város rendőri szabályrendelete és a városi tisztikar szervezésére vonatkozó jelentés.

Amennyiben pedig a fennebb elősorolt tárgyak közt olyanok is vannak, amelyek a törvény és gyakorlat szerint előbb az *állandó választmány* által veendő tárgyalás alá: ennek tagjait tisztelettel kérem, hogy a megyeháza kistermében a jövő november hó 10-én d. u. 3 órakor tartandó ülésre megjelenni sziveskedjenek.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1883. okt. hó 29-én.

Matolai Etele,

alispán.

míg élnek s melyet a Herostratesek épen úgy élveznek, mint a Megváltók, mikor rájuk borulnak a sírhant göröngyei, — nem kérde senki, melyik érdemli meg, melyik nem, mert a nyugalom helyén a legideálisabb republica uralkodik.

Ha végtelen aggodásaink, keserveink és csalódásaink láncolatához hozzá mérjük azt a parányi boldogságot, rövid örömet, melyet sokszor élvezni sem bírunk, mert elvesztésének gondolata megkeseríti még e rövid perczeket is, — akkor csodálkozva kell kérdenünk, miért is ragaszkodunk az élethez, melynek legnagyobb része azzal telik el, hogy takargatjuk, gyógyítgatjuk a mult sebeit s erősítjük magunkat a jövő küzdelmeire?

És mégis ez örökös harc, e vezeklés becsesebb nekünk mind annál a mi ezután következik s kevesen vannak, kik utjába mernek állani a természet törvényeinek s vakmerő kézzel nyulnak a végtet szalai közé, hogy rövidebbre szabják az élet fonalát; — talán mert a remény ott lebeg minden szenvedő szemei előtt, hogy színes ecsetével rózsásra fesse a jövő képét s bearanyozza egy-két fényugárral még a kétségbeesés sötét-ségét is.

Csak ott vesztí minden becsét el az élet, a hová nem jut el derengő sugára a biztató jövőnek, a hol sötét éjszaka borul a lélekre, a szem nem látja többé a fényt, a ful nem halja a marasztó hangot, még ha gyermekének sírásából is hangzik az felé, s mint egy hóhér, gyönyört talál áldozata meggyilkolásában, mert ama szomorú gondolat van eltelve, hogy csak *utolsó műve* által tehet jót magának s az embereknek.

Sokan mérlegelték már mély elmével és dőre ésszel, tapasztalatokkal megterhelve s ábrándok szétfoslásán zokogva, hideg stoicismussal és lázas érzelmekkel eltelve: mi következik a pihenés, a nyugalom után?

Reformeszmék.

Sokat nyom az, ki és hogyan mond és tesz valamit.

Gr. Zichy Jenő egyike a legelső magyar mágnás családok tagjainak; dús gazdag főúr; független gondolkodásában és tetteiben minden mellettekintetektől. Nem mond sokfélét; látszik, hogy nem ambíciója iparügyi enciklopédista gyanant szerepelni. Inkább azt a benyomást teszi az emberre, hogy a kor reális jelszavát mintegy megértve, mintegy a nemzet őrangyalának ihlette áll sorompóba, hogy hátramaradottságunk egyik főterén, az ipar terén, irányt mutasson nemzetünknek.

Nehogy az eszméi csoportosítására nem elég erősek, mithologiai fátyolba borítsák törekvéseit s a napokra szóló lelkesedés lángtalan lángjával lelkesedjenek szavainak tüze mellett csirázó képzeleti képekért: a leghőgegrövidebb és legtömörebb kivonatban ime következék a szavaiból kivethető rendszer.

1. Magyarország ez időszerint még tulnyomólag földműves állam. Ennek elérhető hasznai sem az európai viszonyok által nyakunkra rótt terhekkel, sem a folyton finomuló izléssel és nemzetközi versenynyel nincsenek arányban.

2. Ennélfogva minden erőnköl arra kell törekednünk, hogy az anyagilag elégtelen jövedelmű nyers termelés hagyományos békóit lerázzván, saját termelésünket iparilag földolgozni képesítsük önmagunkat.

3. E végre mindenekelőtt szükséges haladásra és versenyre hozza földművelő és iparos osztály. Ez csak úgy lesz és lehet, ha gondoskodunk arról, hogy a jövőbeli földbirtokosok és kézművesek szakmájuknak a kor színvonalán álló ismeretét elsajátítsák.

4. E közelebbi cél megfelelő számú gazdasági és iparos iskolák föllállításában birja kezdetét s a mostani önálló iparosok és gazdák megnyerésével, föllekesítésével kell, hogy meginduljon.

E részben a m. kir. közoktatásügyi miniszteriumnak az iparos iskolák tavaly elrendelt föllállítása és ez időszerinti élénk munkálkodása, elég szerencsés sokat ígérő kezdetnek mondható.

5. Hogy az a megszámlálhatatlan sok millió,

S a gondolkodás eredménye mindig elveszett a sejtelmek ködében, a beláthatlan jövő homályában, melynek végtelenségét az emberi lélek felölelni nem képes, melynek rejtelmek előtt az elme tétovázva áll meg.

A mai kor, — modern eszmék anyja — birt annyi bátorsággal, hogy ridegen, minden reményt eltiporva, minden ábrándot leránczálva az eszmények világából, — föllinkbe harsogja, hogy az a hat láb mélységű gödör végső lakhelye az embernek, s ha bezáródott mögöttük ez utolsó ajtó, akkor nincs többé feltámadás, mely a lelket, az eszmét, az isteni lángot új életre keltse, — csak az *anyag* támad fel új alakban, hogy megkezdje új pályáját, melynek vége ismét az enyészet s újra a feltámadás, mert az *anyag halhatatlan*.

Igy hirdetik ezt a modern tudományok, így hirdetik a természet őseréjét istenítő tudósok és a gyenge lelkű emberek, a kiknek a tudomány nem adott elég támaszt és vigasztalást, megrabolva érzik magukat hitükben, reményükben s a kétségbeesés fekete szörnyeit viszik el a sirba. — A bölcs nem borzad amaz eszmétől, mert hite az, hogy a világon minden mulandó, csak a változás örök s nem kéri a jövő életet, mert elméje, csak a földi létnek folytatását tudná képzelní benne, a mely elég szenvedést, lemondást és csalódást mér reá, hogy folytatását ne kívánja.

De az emberiségnek nem tennének jó szolgálatot azok, a kik harcztól izenve a hitnek és vallásnak, szakítva ezredévek tradícióival, leakarják dönteni a menyét istenségeivel, száműzni az emberi szívből a bennök vetett hitet s elhíttetni vele, hogy *isten az anyag s a benne rejlő erő*.

Sokszor, igen sokszor esik jól az emberi léleknek, szívnek, lázasan ragaszkodni a mindenhatóságához s mikor elhagy minden és mindenki, mikor azok sebzik meg szívünket, a kiknek be

mely kész cikkekért hazánkban állandón kívándorol, egyelőre részben, később egészben itt bent közöttünk maradjon: mulhatlanul szükséges már most tájékozni magat a magyar haza közön-ségét, mint a külföld fogyasztóit az iránt, hogy Magyarországon mi van, mi nincs ez időszerint. Minthogy pedig a hazai versenyképes cikkek csak egy országos kiállítás keretében tekinthetők át: szükséges mindenképp egy általános hazai tárlat rendezése s annak minden létjogosult kézi-munkás által leendő meglátogatása, az oda beillő készítmények megismertetése.

6. Ezen versenynek csak mellékes, illetőleg másodlagos feladata: külföldi piacokat keresni; az első és semmi másért föl nem áldozható cél az, hogy a magunk termelvényei és iparcikkei szá-mára a magunk piacát, a hazai fogyasztó közön-séget megnyerjük. Borzasztó nagy összeg az, mely hazánkban évente külföldre vándorol oly cikkekért, melyeket itthon éppen olyan jól és olcsón — ha nem jobban és olcsóbban — előállít-hatnánk s részben már tényleg elő is állítunk.

7. A hazai piac ilyenét elfoglalása egészsé-ség magyar vérkeringésű forgalmi és vámpolitikát feltételez, melynek irányelvei az ország kormá-nyának és törvényhozó testületének állandó gon-doskodását képezik.

8. Az e részben tapasztalt netáni kívánni valók az ipartörvény legközelebbi parlamenti mó-dosítása alkalmával fogják a megérdemelt és sür-getett orvoslát megtalálni s az országosan nyil-vánult panaszok az iparszabadság korlátozásában, a kötelező ipartársulásban, a mesteri képesítés kimondásában fognak orvosoltni.

9. Míg ezen jövőre szóló áldásos intézkedé-sék létesülnek, addig is ajánlatos és szükséges a hazai sajtó fölhasználásával mindent elkövetni arra, hogy az egyes vidékeknek ma is verseny-képes cikkei kiismertessenek s a fogyasztó köz-önység azok megérdemelt pártolására lelkesít-tessek.

10. Ez csak akkor fog sikerülni, ha prakti-kus, szükséges és mindenkor fogyasztókra találó cikkekkel rukkol ki a magyar iparos világ az 1885-iki országos kiállításra.

11. Ezekben megvan egyuttal szabva azon irány is, melyet a magyar iparosnak a nagy szem-lére való készületében szeméi elől eltéveszteni nem szabad.

A mit kiállít, legyen az praktikus, tartós és aránylag olcsó, vagy legalább jutányos.

12. Tehát nem szabad — mert nem helyes és célszerű — semmiféle ritkaságot, unikumot hajhászni, hanem a fönnálló szükséglet kielégíté-sét kell tekinteni mértékül. Végzetes tévedés lenne e szerint oly gyártmányok dolgozni, melyek a reájuk fordított idővel és erővel vagy szakérte-lemmel arányos kelendőségre nem számíthatnak.

13. Ezen elalkudhatlan irányelvek mellett is kiváló gond fordítandó a geográfiai fekvésre, a helyi forgalomra és praktszi által állandósított keresletre.

A zempléni ipar tehát első sorban a zempléni azután a legközelebbi vidékek keresletét s igé-nyeit tartsa szem előtt.

kellene kötözni sajtó sebeit, mikor az egész vilá-gban egyedül állunk, mint egy kitaszított pária, — mikor belefáradunk a hiába folytatott harcba: tudni, hogy van isten a felhők felett s áll a vilá-mos ég. Mikor nem segítenek rajtunk azok, a kik közel vannak, jól esik a szívnek reményleni, hinni, hogy segíteni fog az, a ki legmesszebb van és mégis legközelebb.

A hit és emlékezet segítenek az emberi lé-leknek mind azt a terhet elviselni, mit az élet gondja, terhe rá halmoz, s mind annyiszor meg-keresnek, valahányszor szükségét érezzük a vi-gasznak és bátorításnak. E kettős érzélem hatása alatt gyulnak ki ma is ama fényes, csillogó lán-gok, melyeknek sugari megelevenítik a halottak országát.

Szomoru, bánatos fény az, melyet az élő szeretet gyújt, a szeretett halottaknak!

Pislogó tüzként megelevenedik a mult, nyüzsgő, mozgó, érző alakok lépnek ki a sötétség kódéből s lángra gyul szívünkben is mind ama nyugvó, kialudt érzélem, melyet mellettük éreztünk.

Azt a jóságos, százsor áldott, ezerszer meg-síratott kezét mindig homlokomon érzem e napon, a melynek intése biztosabban megjelölné előttem az élet utját, mint a bölcsök összes tudománya, mert a szeretet ösztönszerűleg érez ott, hol a böl-cesség csak tapogatózik a sejtelem homályában. Azokat a szelid kék szemeket, melyekben az ag-gódás, remény, vágy és félelem sugarait annyis-zor láttam kigyulni, — újra látni vélem s ilyenkor megfedkezve a lezajlott évek ephemer érzéseiről, újra csak azt a nagy ürességet érzem, mely utána maradt szívemben.

Emlékezetem elé jönnek aztán, mindazok, a kikkel az élet örömeit és szenvedéseit megosz-tottam, a kiknek boldogságomból adtam, hogy viszonzásul keserűséget fizessenek s a kik nekem adtak üdvöt, mellyel adósuk maradtam.

Elmult idő, elmult idő,
Te vagy, te vagy a temető!

14. Nem kevésbé fontos az, hogy a termelő már eleve oly célból rendezze be gazdaságát, hogy a hely és környékbeli iparosnak vagy ke-reskedőnek szolgáltatson helyi keresletnek min-denha örvendő cikkeit.

Ezáltal az export vagy transport költségeit magának takarítja meg s oly fogyasztó közön-séget toboroz önmagának, melyet tőle a távolabb eső gyáros vagy szállító élelmessége, éppen a könnyű hozzáférhetőség hiányában, soha el nem horgászhat.

15. Mindezen közelebbi és távolabbi célok biztosítására szükséges — ha nem volna — olyan helyi és vidéki, de mindig kellő forgalmi központ-tal bíró egyesületek, társulatok teremtése, melyek-nek tagjai, mintegy véd- és daczszövetségre lépve, egygyé kötött vesszőcsomagként állanak ellen minden konkurencziának és egymás haladásában a saját emelkedésük garanciáit szemlélik.

Más szóval, kellőleg szervezett és tevékeny gazda s iparos társulatok, szövetségek szerve-zése a kezdemény abc-je.

16. Ezen társas egyletek szervezésében nem fogadható el legfőbb elvül se nyelv, se vallás, se nemzetiség. Mert mindennél bizonyosabb, hogy az anyagi boldogulás, mint az ember földi jólé-tének legfőbb eszméje, képes összetartó kapo-csul szolgálni már ott is, a hol már a politikai hitvallások, nyelv- és religióbéli egységesítő kap-csok, az egyéni rokon- és ellenszenvek központ-futó ziláltsága folytán meglazulnak.

17. Az önelégült vaskalaposság nem lévén többé a kor igényeivel összhangba hozható, az iparos társulatoknak és egyéneknek fogékonyágot, előszeretettel, tanulékonyágot kell mutatniok minden új vívmány, minden divatbeli kíváncsólom iránt. Mert csak a fogyasztók izlésének kielégíté-se s a személyes gusztusnak a közügyek alá rendelése hódíthat állandó keresetforrást.

18. E mellett azonban a hazai népfajok, nemzetiségek, politikai vagy közéleti hagyomá-nyos kívánatok észélyes kitapogatása és kiszol-gálása is elengedhetlen lévén: a fönti szellemben alakult gazda- és ipartársulatoknak minél foljebb nyuló s minél szertébb ágazó összeköttetéseket kell szerezni s az életre jogosult régiebb keletű kívánalmak szemmel tartása mellett ipar- és ter-melési ágai öröklött színezetét, izlését, alakját féltékenyen őrizni. Magyar lehet a honi ipar eksz-kluzivitás nélkül is, ha a realitásban ideális és kozmopolita, az idealizmusban reális és hazai lenni iparkodik.

19. A keresetre s szorgalmas munkálkodásra szorító gond csak egyoldalú javulás lévén, a takarékoság és mérséklet, mint amazokkal telje-sen egyenlő érvényű fölvirágzási módszer, a kraj-czártól a forintig minden befektetésnek vörös fonala, vezérelve legyen.

20. Apróságokban való takarékoság, a mel-lőzhető kiadások megkímélése, arra teszik képessé az iparost és gazdát, hogy ama fillérekből szabad óráiban önképzésre, általános és részletes ismereteinek bővítésére áldozhasson; mit még köny-nyebben tehet, ha saját kartársai körében a nem éppen nekik szánt politikai fészegetek helyett szakszerű, az ő számára irt könyveket s közle-ményeket tanulmányoz.

Ezek azon általános eszmék és elvek, melyeknek Zichy gróf önkéntes apostola; ezek azon mottók, melyek mindegyikét vagy nagy részét külön beszédekben s értekezleteken kifejtette; ezek azok a szerencsés lutriszámok, melyeknek kihuz-atása a föltételek betartásával bizton bekövet-kezik.

Agrikultur megye vagyunk. E kizárólagos foglalkozás jövedelmei nem képesítenek közter-heink biztos elviselésére. Csak az ipar virágzásá-ban lehet a termelés örökös jó piacot; csak az ipar adhat a kereskedésnek hazai szint és lendületet.

Csak így lehetünk gazdag és erős nép. Pedig csak a gazdag nép lehet művelt, erős, megdönt-hetlennül szabad. Tehát legyen nekünk is, mint apostolunknak, Zichy grófnak, jelszavunk: *Munka és tudomány*. Ez a két fejős tehén, ha jól tartjuk, ugy a hazát, mint az egyes munkást bőven el-látja tejjel-vajjal.

A S.-a.-Ujhelyben tervezett tejszövetkezetről.*)

Gazdasági Értesítők mult havi számá-ban már említettük, hogy mi indított bennün-ket egy tejszövetkezet létesítésére s mert meg vagyunk győződve, hogy a ros és ha-misított piszkos tejnek az eddigi szokás sze-rint az utcán való árulása magát soká kü-lönben sem tarthatja, de mert mig egyrészt a termelőnek a mai tejeladási szokás szerint a tejelárúsítók — a bérlőkkel — mindun-talan kelemetlenségeik vannak s az otthon fizetett csekély árakat sem bírják inkaszálni,

a városi fogyasztó közönység pedig legtöb-bnyire abban a fatalis helyzetben van, hogy a piacon hamisított és piszkos tejnél egyebet nem kaphat s így egyéb nemü szükségleteire aranyért nem kaphat tiszta és egészséges tejet, tejfelt, vagy vaját, s épen a ros és piszkos tejet is csak úgy kell megfizetnie, minr ha az a legjobb és legtisztább lenne. Nagy szüksége mutatkozik tehát a kölcsönös érdekeknek szorosabb egymáshoz hozata-lára, mi azáltal éretnek el, hogy a városi fo-gyasztó közönység az oly fontos táplálkozási anyagot minő a tej, tisztán és egészséges minőségben, esetleg orvosi ellenőrzés mellett közvetlenül a termelő s birtokos garantiroz-ná, a külön megejtendő ellenőrzés mellett, a tejnek hamisítatlan voltát, miért viszont a termelő a tejnek közvetlen eladása által a fogyasztóktól, a bérlők 3 1/2 — 4 kros árai helyett — a mai rendes piaci árak elérésé-vel — jutalmaztatnának.

Hogy kölcsönös félreértésekre okot ne szolgáltatassak, a mondottakat számokkal óhaj-tom demonstrálni.

Ma fizetünk a piacon a piszkos s bizo-nyosan hamisított tejért literenkint 10 krt, sőt ha némelyek megszorulnak, 11 órákor délelőtt vagy délután, 11 krt is szívesen fizet-nénk s daczára annak, az egész városnak beszaiadtatása után sem kapván tejet, meg-esik, hogy legkedvesebb vendégeinket kávé nélkül kell uszonától elereszteni. A termelő az istállóban tejet, mint meggyőződünk, legtöbnyire 3 1/2 és 4 kr ért adja át a tej-szállítónak, ki azt a piacon 10 kr ért árulja, s így ha az ujhelyi piacon a tej 12 krona kelne is, abból a termelőnek haszna nem lehet, s így természetes, hogy érdekében sem áll hogy állatjait jól takarmányozza, s ez által jobb tejet termeljen.

Hogy tehát ezen, ugy a fogyasztó mint a tejet termelő közönsegre egyaránt vissza-s helyzetben segíthessünk, tervezetett S.-a.-Ujhelyben egy tejszövetkezet létesítése, mely-nek életbeléptével a tejnek piacon s az utcán a piszkosban való árulása beszünvén, a fogyasztó közönység ugyanazon árért, mely-ért ma a piszkos s hamisított tejet veszi, orvosilag ellenőrzött tiszta tejet egy bolt helyiségében kaphatná, a termelő pedig a közvetlen piaci árban részesülhetvén, nem közvetlen jövedelmét a tejelárúsítókkal meg-osztani, s ezzel megmenekszik egy olyan kellemetlen nyügtől, melytől különben nem szabadulhatna meg, s így az éretnek el, hogy a termelő a mai 3 1/2 és 4 kros ár helyett a vaj s sajtgyártásra való teljes berendezés és nem csekély befektetés mellett is, 7 1/2 krtól 8 1/2 kr. évi átlagot kaphatna literenkint teje-ért. Így tehát egyaránt érdeke a fogyasztó mint a termelő közönségnek, hogy a ter-vezett tejszövetkezet létrejöjjön.

Hogy azonban egy ilyen közcélú s a közegészségügyet oly közelről érdeklő fon-tos ügy minden ízében helyes alapra állítas-sék, az országos tejjgazdasági felügyelő: Egán Ede úr, ki a budapesti tejszövetkezet mellett az aradi s temesvárit is létesítette, volt oly szíves megénkbe lerándulni s a célba vett szövetkezet ügyét mint a helyi-viszonyokat szemügyre véve becses utba-igazító tanácsával bennünket támogatni.

Igy október hó 27-én érkezvén meg B.-pestről, még az nap a regmeczi, csörgői s terebesi, másnap a parnoi, hoóri, Szöllöske s ujhelyi tehenészeteket s viszonyokat meg-szemlélvén, a S.-a.-Ujhelyben tervezett tej-szövetkezet létesítését helyeselvén, arra a szemlélt viszonyokat alkalmasnak s kedve-zőnek nyilvánította, minek alapján 29-én a gazdasági egyesület irodájában egy értekez-let tartatván, az abban résztvettek kívánsá-gára az érdekeltek alapos tájékoztatásául a tejszövetkezet finanziaális része a jelenlé-vők meghallgatásával következőkben állitta-tott össze:

Befektetés:

1. A helyiség adoptálási és egy jégve-rem építésköltsége

400 frt

* Az eszmének minél szélesebb körben való elterje-dése véget felkértünk e cikkek közlésére. Szerk.

2. Gőzgép (2 lóerejű) szállítással és montage-val együtt	1100	frt
3. Lefűző gép teljes felszereléssel	500	frt
4. Vajköpülő	90	frt
5. Vajgyuró	60	frt
6. Trausmisszió, szijkerékkel és szijakkal együtt	150	frt
7. Tejgyűjtő medencze	160	frt
8. Tejhűtő készülék	80	frt
9. Mérleg a tej átvételére	40	frt
10. Bádóg-csatornák a tej vezetésére	20	frt
11. Nagy vizgyűjtő medencze	40	frt
12. Vízvezeték a kutról a főmedenczebe és onnan az egyes helyiségekbe	150	frt
13. Gőzvezeték az egyes helyiségekbe	50	frt
14. Falépcsők, faállomások, gum. csövek	40	frt
15. 2 kád az edények mosására	20	frt
16. Faállványok a mosott edények elhelyezésére	20	frt
17. Asztal, vajformák stb. a vajkészítésére, jégsekrény a vaj elhelyezésére	50	frt
18. Sajtüst	130	frt
19. Asztal és állványok a sajt készítésére	50	frt
20. Bádóg edények a tej, tejszín stb. elárúsítására	120	frt
21. Jégsekrény az elárúsító helyiségben	50	frt
22. Egyéb berendezés az elárúsító helyiségben	30	frt
23. A tejkezelő lakása berendezése	50	frt
24. Előre nem látottakra	200	frt

Összes befektetés: 3600 frt

(Vége köv.)

Löcherer Andor.

A végrehajtók tulkapásai.

— Megyénk felvidékéről. —

Az ország pénzügyi deficitjének példátlan szaporodása mint igen természetes következményt vonja maga után az adók ijesztő mérvbeni öregbedését, melynek súlyát mindenki érzi, de leginkább a hegylakók, kik kopár, terméketlen földjüktől már azt kettőzött szorgalommal sem bírják kicsikarni. De nem erről akarok szólni, hanem az adóbeszedésének módjáról.

Bámulatos az, hogy egy rendezett államban a végrehajtók merész garázdalkodásai annyira megtüretnek. Különösen Felső-Zemplénben, távol a központtól, a tudatlan gyáva népek valóságos basái, nyuzói, kik lábbal tiporva a törvényt, önkényesen végzik nem irigylett mesterségüket.

E szegény gyámoltalan néptől nem félnek, mert ha talán bőrét is lenyuzták volna, panasza nem mennének, szegénykéik, mert elvesztették bizalmukat a justitia fegyvernőkeiben. S minek járnának, küldik őket Pontiusból Pilátusig s a vége azután: »hibáj gálgánye.«

Ok csak sirnak s rabszolgai meghunyászkodással járnak a végrehajtó körül, kinek kezeibe letéve vélik a mindenható hatalmat.

A tisztos előjárásnak extra funkciói is vannak, a bíró megy csirkét venni, az albíró szoba leány, ő seper s ha a hetes elkésik a csizmatisztítással, annyi Jézust, meg Máriát rak néki a csizmatulajdonos végrehajtó, hogy e szent neveket a templomban sem hallja többször emlegetni.

S ilyen rabszolgalelkű népek nem járnának azután fején!

Esetleg az ublyai, jobban mondva a kolonizai körjegyzői kerületnek jutott ez idén s a múlt évben is a szerencse, hogy végrehajtóval szedik az adót, a mire pedig nem lenne szükség, mert ha a sztarinai s ulicsi jegyzők magok szedik, épen úgy szedheti ez a jegyző is, hiszen ezen kerület adófizetőinek sincs más bőrből a bugil-lárisa.

Hát ez a végrehajtó itt, anélkül, hogy egy gazda házában lett volna, sequestum alá vette mindeniket s most októberben az egész évi adót mindenesetleges restantiával együtt beszedette s akár licitáltatott, akár nem, a 60—70 krnyi árverési költséget, a hadmentességi 5 frtnyi adó után pedig a kamatokon kívül 50 krt, egytől-egyig bevette, mondom, még azoktól is, kiknek háza táján sem volt egy szál előjáró, hanem önkényt hozták adójukat.

Azután hozzáfogott az árverezéshez, 3—4 zsidó követte, senki más. Nem egy szegény ember esdve nyújtott 10—15 frtot — nagy pénz ez annak, a kinek semmije sincs — nem könyörült meg rajta, de a hátralévő 8—10 frtért, a minek lefizetésével december végéig sem késett volna, a nyomorultnak mindenét potom áron el kótyavetyéltette. Pedig itt az életműből még senki sem csinálhatott pénzt, mert a szeptemberi aratás után a többi őszi munka és betakarítás következtében, cséplésre még ki sem gondolt. Több szegény embernek utolsó tehénkéjét adatta el, egynek utolsó 6 kereszt zabját 4 rongyos síró gyermek szája elől.

S mikor a lelkész erélyesen figyelmeztette a törvény pontjaira, melylyel 14 napi eleséget s az utolsó tehenet meghagyni rendelik, ignorálta a dolgot. Napnál világosabb tehát, hogy jó takarója lehet, ki fedezi hátát, különben a törvénytelen-

geket nem halmozná egymásra. S így sarczol meg sorra minden községet.

A múlt évben, midőn egy másik végrehajtó, Cehlyárj, éjjeli 12 órakor licitáltatott s egy árva fiúnak nyakkendőjével együtt levágta utolsó 1 ezüst frtosát, én ugyan e lap hasábjain szelletttem a dolgot, a szolgabíró pedig felfüggesztette, a megsértett igazságnak talán adatott elégtétel, vagy talán visszatérttetett a 6—8 gyermekes özvegyeknek elárverezett utolsó két véka zabja? Dehogy, Cehlyárj egy még jobb állomásra tétett át, (sic!) mert ennek is volt jó takarója. Senki sem feszegette az ügyet, elsimított, hiszen ezeknek az árváknak csak annyi volt rövidségük, hogy 2—3 héttel előbb mentek koldulni, mint különben.

Oldalakat tölthetnek meg a törvénytelenségek hosszu sorának leírásával, de nem akarhatom igénybe venni e becses lap hasábjait.

Hanem a nép nyomora és a sértett jog nevében fölhivom az intéző körök figyelmét e türehtetlen visszaélésekre. Szüntessék be e garázdalkodásokat azok, kiknek kezébe tette le az állam és a megye ezen végenyészete felé rohanó nép sorsát. Ne tekintsenek oly közönynyel meggyenk felső részének pusztulására, hanem mentsék meg azt a hazának.

Ne várják a panaszokat, hanem adjanak alkalmat azok előadására, mert e szegény nép, ha bőrét is lenyuzták, panaszolni nem megy. Azok, kik hivatva vannak a törvény és rend fölött őrködni e megyében, eltérve a gyakorlat szellemétől, indítsák meg a vizsgálatot, milyen uton szedett össze például a kis Koloniczka községben 4 nap alatt a végrehajtó 1093 frtot, azonkívül a jegyzői előjárásági fizetéseket s a mit maga zsebre vágott, mindössze 60 gazdától, kik között 17 özvegyasszony van. Bizony ehhez ördögi mesterség kell, melyre más agyagból gyurják az embereket.

B. M.

Meghívó.

A zempléni megyei orvos-gyógyszerész egyesület tisztújító közgyűlését folyó évi novemberhó 13-án délután 2 1/2 órakor S.-a.-Ujhelyben az árvaszéki tanácsteremben tartandja, melyre t. tagtárs ur ezennel meghívatik.

Tárgyai az alapszabályokban előirt teen-dökön kívül:

1. Dr. Lister londoni tanár az elnökhöz intézett levelének bemutatása, melyben sajnálatát fejezi ki, hogy ígéretéhez képest Magyarországon jártában a Hegyalját közbejött akadályok miatt nem látogathatta meg, s az elnöknek erre vonatkozó indítványa.

2. Chyzer Kornél jelentése a berlini hygieni kiállításról.

3. Raisz Gedeon előadása: Casuisticus közlemények a nagy-mihályi járási kórházból a jodiformmal való sebkezelés értékének megbíralásához, esetleg beteg bemutatással.

4. Indítvány az alapszabályok megváltoztatására.

S.-a.-Ujhely, 1883-ik év novemberhó 4-én.

Dr. Weisberg Zsigm.,
egyleti elnök

Chyzer Kornél,
egyl. jegyző.

Különfélék.

(Eljegyzés.) Lipóczy Norbert birtokos tegnap jegyezte el magának Tályán özv. Mezey Teréz né legifjabb kedves leányát, Piroskát.

(Halálozás.) Kazinczy István, közéletünk egyik derék harczoza, a nagymihályi választókerület volt országos képviselője, ki sokoldalú tudományos képzettsége s finom modora által széles körökben ismeretes volt, hosszas szenvedés után mult hó 26-án hunyt el berettői birtokán. Halálát a kibocsájtott gyászjelentés következőleg adja tudtul: Kazinczy János, Kazinczy Zsófia férj. Stépán Vinczéné s ezek gyermekei: Stépán Gábor és Ida férj. Boronkay Györgyné, továbbá: Kazinczy Róza férj. Stépán Sándorné, Kazinczy Mária férj. Thuránszky Kálmáné, Kazinczy Arthur s neje szül. Almásy Viola, Lónyay Gábor illetve gyermekei és özvegy Mártonffy Györgyné szül. Kovács Margit szomorodott szívevel jelentik forrón szeretett testvérök, sógora, illetőleg nagybátyjoknak Kazinczy István urnak, a nagy-mihályi kerület volt országgyűlési képviselőjének, betöltött 60. életében Berettőn 1883. évi október 26-kán este 9 órakor hosszas szenvedés után bekövetkezett gyászos elhunytát. A boldogultnak hült teteme a helyv. hitvallás szertartása szerint 1883-ik év október 29-én reggeli 10 órakor fog a berettői cealádi sirboltba örök nyugalomra tétetni. Béke lengjen a melegen szerető rokon, igaz barát s hú hazafi hamvai felett!

(Elöléptetés.) Kovács Leó őrnagy, a Szatmárt állomásozó 44-ik honvédszázalaj parancsnoka, pár évvel ezelőtt társadalmi életünk egyik közkedveltségű tagja, legközelebb alezredesnek lett előléptetve. A távolból is fogadják szivesen szerencsekívánatunkat!

(Halálozás.) Török György köz és váltó ügyvéd több mint egy évi kínos szenvedés után a mult csütörtökön meghalt. Zaklatott multja volt s midőn kibékülve sorsával, mint szerény munkás kezdett az emberiség javára szolgálni: rövid működés után emésztő kór lepte meg, mely sirba vitte. Nyugodjék békén!

(A lapunk) mult számában említett kavicsbánya beszakadása következtében szerencsétlenül kimult Szécsi András hátramaradt özvegye s három kiskoru árvája segélyezésére a városi főbíró gyűjtést indított meg; azonban ennek eredménye idáig oly csekély, hogy a begyűlt összeg a temetési költség fedezésére is alig volt elégséges. Mint értesülve vagyunk, a gyűjtés nem fog abban hagyatni: felhívjuk azért az emberbarátokat, hogy könyörödmányaikat ne vonják meg a kenyérkeresőt elvesztett, inséggel és nyomorral küzdő szerencsétlen családtól, melynél minden fillér száz köncseppet száritand fel s minden falat kenyér hálaimát varázsol az éhező kisdedek ajkára.

(Munkakerülő) csavargóknak bőviben van Ujhely ember emlékezete óta s számuk nem hogy fogyna, de napról-napra növekszik. Különösen Gallicziából kerülnek a legszebb diszpéndányok, kiknek tanulmányozása s naturájoknak felismerése egy Lavaternek is gondot adna. Kétségtelen dolog, hogy első sorban a szülék hibásak, hogy gyermekeiket bitang módra hagyják fölnevekedni s mintegy kidobják őket a világba, nem gondolva azzal, hogy miként fogják megkeresni kenyereket. Így támadnak aztán a kóborló zsebmetszők, tolvajok. Egy ilyen „kasza-kapa“ kerülő ügyessége folytán kélt utra pár nap előtt is egy vidéki szegény asszony bundája. A nő szekeren utazott keresztül a városon s egy suhancz csakugy »pajkosságból« felkapaszkodott a szekér hátuljára s midőn megelégette a „kucsiroaszt“: a szekérben levő bunda is vele ment — barátságból. Gyanu: a befogtak egy „gézenguzt“: de mert gyönyörűen tagad, nem lehet rá kisítni, hogy ő a tolvaj. S ilyen eset akármennyi fordulhat elő mindaddig, míg a társadalom eme szipolyainak valamiképen szárnyokat nem szegik.

(Hirtelen halál.) Kedden egy erőteljes, középkoru gömörmegeyi ember az utcán összerogyott s rögtön meghalt. Szélhűdés érte.

(Halottak estéjét) ez évben is a szokásos kegyelettel ünnepelte meg városunk lakossága a „csöndes emberek“ hazájában. A fényár, mely a sirhantok fölött özönlött, mintegy jelképezte azt, hogy az alatt nyugvók fájdalmas — édes emléke most is ott él, most is ott világit azok szívében, kik hátramaradtak tovább viselni az élet nehéz terhét. A szüle, a gyermek, a testvér, a jóbarát ellátogatott fölkeresni azon szent helyet, a hol a drága, a kedves hamvak szétszórvá pihennek, hol mulandóságról suttog a csöndes alkonyi szellő, arról zizeg a fűszál, a sárguló falevél s a reszkető harmatcsepp is egy-egy szelid könyű, mely a lent szendergők édes emlékéhez fűződik. A mely helyen a néma egyszerűség honol: rövid pár órára ott is nyüzsg az élet; de távol maradt a nagy világi zaj: a kalmárkodás, a haszonlesés, a száz meg száz érdekek khaotikus zsvaja... félénk suttogás, égbe röppenő sóhaj, ájtatos ima, szagatott zokogás, a néma göröngyökre omló könyvek beszélnek csak arról, hogy a nyugvók országa élőkkel népesült meg. Nyugodjatok békén ti elköltözötték! őrködjék szellemetek azok fölött, kik eljönnek évről-évre hozzátok, hogy benneteket fájón, keservesen megsirassanak!

(Városunkban.) J. Boudyk bűvész tanár tartja ma utolsó előadását a színházban. Fölvívjuk reá a közönség figyelmét.

(A zempléni egyet. ifjuság) egyesülete Budapesten októberhó 6-án tartotta meg ez évi alakuló ülését, melyen a tisztikar következőleg alakuló meg: Elnök: Kovács József; alelnök: Harsányi Károly; titkár: Friedmann Adolf; jegyző: Németh József és pénztárnok: Herz Zsigmond. — A zempléni egyet. ifjuság egyesülete novemberhó 8-án tartja első felolvasó ülését ez évben. Budapest, 1883. október 29.

(A bucsu vége.) Folyó hó 28-án Orosz-Kázméron bucsu volt, azon helységben, melyben a hatvanas évek alatt a most is ott élő s a la dargói asszony, kuruzsolást folytató hires Kocserháné csodatevő szent kutat hirdetett, s melyhez aztán a harmadik vármegyéből is csak úgy özönlött a nép, mert vagy a kutban, vagy a fák tetején jelent meg a sz. Mária Kocserháné szerint. Bucsu levén tehát, itt most szép számmal gyűlt össze a szomszéd falvak népe, kedvezően az idő s a vasárnap munkaszünet napja. A falu lelkésze nt. Mihalovics György, jól ismerve népe természetét, előre gondoskodott, hogy megővja az ily alkalmakkor, sajnos, igen gyakori kihágásoktól s felkérte a járásbeli szolgabírói hivatalt, hogy ne

engedélyeztessék zene ezen alkalomra az összegyűlt több falubeli fiatalságnak, mert ez ritkán szokott baj nélkül megtörténni. Egész nyugodtan ült tehát vendégei társaságában a lelkész, midőn ugy 4 óra tájban ép a parochiális épület előtt megkezdődött a hecz, mincként zaja mindnyájunkat az udvarra készített menni. Pokoli láрма, zaj, jajgatás, karópuflasztás volt az, mely utóbbi ténykedés fotográfiája ugyancsak meglátszott a véres fejeken. S ha valaki azt hinné, hogy a 20—30 bottal felfegyverkezett s ugyancsak nekihevült legény, papjának s az ép ott jelen levő jegyzőnek és segédjének közbelépésére csak valamennyire is felhagyott véres munkájával, az nagyon csalódnék, mert biz ez folytatta tovább vadul s még nem egy, nem kettő hagyta oda a csatát véres fővel. Még a késő esteli órákban is folyt a háboru, annyira, hogy az ember nem távozhatott biztonságban a faluból, daczára annak, hogy a segédjegyző csendőrokkért küldött egy lovasembert, de a ki, miután a csendőrokk nem jötték, úgy látszik egyet került és haza tért, a nélkül, hogy lett volna Varannón, gondolván, hogy nélkülök is megegyeznek ok. Borzasztó ez a nép vadságában s az átkozott pálinka hatása alatt fékvesztetten kész a legbrutálisabb tettekre is. De hát nem is csoda, hisz iskola nélkül nő fel, neki megfelelő büntetéstől nem tarthat, az elzárás pedig egyáltalán nem valami olyas reá nézve, hogy attól félelmében egy kis fejbverést nem engedne meg magának, hisz utolsó esetben ott van Amerika.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos
BORÚTH ELEMER.
Főmunkatárs: **FARKAS BERTALAN.**

Hirdetmények.

Légszesz-(gáz-)kocsz

szobák fűtésére, továbbá rézműves, kovács és hason iparosoknak, mint legjobb kovácsoló anyagot ajánl a miskolczi légszesz-intézet.

Valódi

Gyógy malaga-bor

A klosterneuburgi cs. kir. kisérteti állomás vegyelemzése szerint készült

kitünő valódi Malaga

mint rendkívüli erősítő szer **gyengeségben szenvedők**, betegek, lábadozók és gyermekek számára. **Vérszegénység** valamint **gyomorbanálomnak** páratla nhatással bír.

Eredeti $\frac{1}{2}$ és $\frac{1}{4}$ üvegekben.
A Vinador Spanyol kereskedés

törvényes névjegyével ellátva kapható.
Bécsben **Hamburgban**

eredeti árszerint 2 ffr 50 és 1 ffr 30 krjával

Sátoralja-Ujhelyben

Reichard testvérek kereskedésében.

1—5

Pályázat.

Zemplénmegye bodrogközi járásában a Cséke, Lácza, Dámócz, Ricse és Perbenyik községekből álló, évi 400 ffr fizetés, 100 ffr lakbér és 100 ffr fuvar illetményvel díjazott körjegyzői állomás, folyó évi november hó 11-én délutáni 2 órakor a körjegyzőség székhelyén Perbenyikben választás útján be fog tölteni.

Miről a pályázni óhajtok oly felhívással értesítettek, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket a jelzett napig hivatalomhoz nyujtsák be.

Király-Helmecz, 1883. október 25-én.

Füzi Károly,
bodrogközi járás szolgabírája.

TK. 1908. sz.

1883.

Árverési hirdetmény.

A szerencsi kir. járásbíróság, mint tkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy m. kincstár végrehajthatónak Kapi István tállyai lakos végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a végrehajtás részére megítélt 146 ffr $\frac{1}{2}$ kr. tőkekövetelésnek s ettől 1881. évi január hó 1-ső napjától járó 6% kamatoknak 52 ffr 51 kr. végrehajtási és árverési már megállapított, valamint jelenlegi 5 ffr 20 krban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a rátkai 274. sz. tjkvben Kapi István tulajdonúul felvett 626. hr. sz. 602 ffrba becsült szőlő birtokra elrendeltetvén annak megtartására határidőül 1883. évi november hó 28. napjának délelőtti 10 órája Rátka városházához kitűzetik.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettek:

- 1) hogy a megállapított kikiáltási ár 602 ffr.
- 2) hogy a fent megjelölt ingatlan ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is elfog adatni;
- 3) hogy árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10% -át, 60 ffr 20 kr készpénzben vagy óvadékképes papírban bánatpénzképen a kikiáltott kezéhez letenni;
- 4) vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első részt az árverés jogerőre emelkedésétől számított 8 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számított 60 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számított 90 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt ezen kir. járásbírószághoz intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a tokaji kir. adó mint letéti hivatalnál lefizetni;
- 5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bírószág tkvi hivatalánál, valamint Rátka község előljárásiágnál megtekinthetők.

Kelt a szerencsi kir. bírószág mint tkvi hatóságnál 1883. évi szeptember hó 4-ik napja.

Tóth Pápay kir. albiró.

317. szám.

1883.

Árverési hirdetmény.

A tokaji kir. járásbírószágnak f. évi 1110, 1531 és 1549. polg. sz. a. végzetei alapján alólirt közhírré teszi, hogy Frisch Vilmosnak 200 ffr iránti, Szabolcsi Vilmosnak 27 ffr 97 kr. iránti és Österreicher Mórnak 24 ffr 80 kr. iránti ügyekben a tokaji kir. járásbírószágnak f. évi 255. polg. sz. a. végzése folytán f. évi február hó 10-ik napján le- és felülfoglalt 342 ffr 80 kr. becsértékű bolti áruk, házbitorok és eszközökből álló ingóságok folyó 1883. évi november hó 13-ik napján végrehajtást szenvedő Kohn Julia lakásán Tokajban készpénz fizetés mellett elárvereltetni fognak.

Együttal a netaláni elsőbbségi igénylők elsőbbségüknek az árverés megkezdése előtti bejelentésére felhivatnak.
Tokaj, 1883. november 1-én.

Fekete Zsigmond,
bir. végrehajtó.

Hivatalos

gyógyjelentések

fő-törzsorvosoktól a csász. kir. katonai kórházban.

Bécs és Osztrák birodalom.

Hoff János cs. kir. udvari tanácsos urnak, a koronás arany érdemkereszt tulajdonosa, a főbb porosz és német rendek lovagjának. A Hoff János-féle maláta-kivonat feltalálója s egyedüli készítőjének, Európa legtöbb fejedelmének udvari szállítója. Bécs. Gyárhelyiség Grabenhof 2. Iroda s gyári raktár Graben Bräunerstr. 8.

A cs. kir. 23. számú helyőrségi kórháznak Zágábban, a Hoff-féle maláta-kivonat-egészségi sör és a Hoff-féle maláta-csokoládé észlelt gyógyhatásairól.

Mind a két készítmény úgy az üdülők, mint a légző és emésztési szervek, hurutos és inger állapotában szenvedőknek, mint kitünő étrendi erősítő szer bizonyult be s a csokoládé, mint a kávénak egészséges pótszere ott, hol ez mint felettebb izgaó, nem volt rendelkezhető, kiváltképen ajánlható azonfelül ez, az abban részesített betegek és üdülők előtt igen kedvelt reggeliül szolgált, ami is az észleletekhez képest ezennel igazolhatik.

Zágáb, nov. 23.

Dr. Ischitz, kórh. főorv., fő-törzsorvos.

Dr. Kaiser, törzs- és osztály-főorvos.

A cs. kir. 2. sz. helyőrségi kórháznak Bécsben 4. sz. 297.

A Hoff-féle maláta-kivonat egészségi sör s a maláta-csokoládé, melyek a helyőrségi kórházba használatra kiadattak, a gyógyfolyamat kitünő segítségnyújtásának bizonyultak be, nevezetesen a maláta-kivonat az idült mellbaju betegek előtt igen kedvelt és kívánt volt; hasonlóan a maláta-csokoládé az üdülők s az elgyengült emésztési képességnél súlyosbetegségek után üdítő és igen kedvelt gyógytápszer volt.

Bécs, 1878. decz. 13.

Látta: **Dr. Loeff,** fő-törzsorv. **Dr. Porias,** törzsorv.

Elért gyógy-eredmények a sorvanás, általános gyengeség, étvágytalanság, köhögés-, torok-, gyomor-, mell- és tüdőbajok

egyedül 58-szor kitüntetett világhírű Hoff János-féle maláta-készítmények, egyedül valódi Hoff János-féle maláta-kivonati-egészségi sör, maláta-egészségi-csokoládé és maláta-cukorkák.

Gyógyjelentés.

(Kivonat.)

Nyolcz éve, hogy nehéz lélegzés és tüdőszorvadásban, az éjjel-nappali köhögés, agyvérteklődés egészen elvette erőmet, így tehát életemről lemondtam. Az orvosi rendelés által a Hoff János-féle maláta-készítmények, melyeket örömmel elismerem és most egészen egészséges vagyok, melyet ismerőseim ha látnak csodának tekintik. Szendvedőknek használatát kívánom nyilvánítni.

Gyarafas János, honvéd-főhadnagy.

ÓVÁS.

Valamennyi malátagyártmány-rajegyén a védjegy (hosszúszakás körben a feltaláló és legelső készítő Hoff János mellképe s alatta a tőkéletes névalírás Johann Hoff) látható. Ahol a valódiság ezen jele hiányzik, az a gyártmány mint hamisított visszautasítandó.

Főraktár Zemplén megyében:

Kormos és Decsényi uraknál S.-a.-Ujhelyt,

továbbá S.-a.-Ujhelyben: **Pintér Ferencz** gyógyszerész, **Kormos és Decsényi,** és **Szentgyörgyi Vilmos.** Nagy-Mihályon: **Marmorstein S. Homonnán:** **Pápay Pál.**

(2—12)

A közkezdveltségü.

krakói cserépkályhákból

ez idén is a legnagyobb választásra berendezett

FŐRAKTÁRT

tartván, van szerencsém azokat a nagyérdemű közönségnek ajánlani.

LINKESCH SAMU ÖZVEGYE

vasüzlet Eperjesen.

4—6

• Képe árjegyzék kívánatra bérmentve.

Nyomatott S.-a.-Ujhelyt, a „Zemplén” gyorsajtóján.